

Un Lannister, al festival de Sitges

Coster-Waldau presenta 'Suicide tourist'

Estat de setge a l'Equador per les protestes

El president Moreno intenta controlar-les

Johnson, disposat ara a demanar una pròrroga pel 'Brexit'

Ho faria si no hi hagués acord amb la UE

829430-12164093

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 5 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15141 - AVUI / Any XLI. Núm. 14011 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

Pressió al Parlament

MÉS • Sánchez apuja el to i demana al TC l'execució de les sentències contra la cambra per l'autodeterminació i sobre el rei

Cinc marxes per la llibertat pel dia de la sentència de l'1-0

AMENAÇA • Adverteix Roger Torrent i la mesa que incomplir les sentències pot comportar conseqüències penals greus

NACIONAL

P12

La filla de Neus Català, intervenint en la inauguració del passatge de París dedicat a la seva mare ■ ACN

París homenatja Neus Català

Dediquen un passatge de la capital a la lluitadora antifeixista

Entrevista a ARTUR MAS

Avui a les 22.30 h a El Punt Avui TV

Nacional

P7

Retiren els llaços grocs dels edificis de la Generalitat

Ciudadans denuncia ara els ajuntaments perquè també retirin el suport als presos

Nacional

P10

El TSJC ajorna el judici als membres de la mesa

Problemes d'agenda fan fixar nova data

11a

FIRA DE MÀGIA al CARRER

3,4,5 i 6 d'octubre

Montga Magic

179862-12165201

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

Herba tendra

En la Setmana del Llibre en Català d'aquest any em vaig encaterinar, entre molts altres títols, de *La vida i els fets d'en Justí Tant-se-val*, de

Josep Maria Folch i Torres, un títol que aplaudiria Josep Pedrals. És una novel·la de 1929 que ara ha revisat i reeditat l'editorial Adesiara. A la portada hi ha la mateixa il·lustració de Joan Junceda que apareix a l'edició del 29. M'hi començo a endinsar amb il·lusió i nostàlgia, tothora que em remet a les lectures d'infància amb aquells *Per les terres roges* i *Les aventures d'en Pere Fi*, que em van ajudar a fer la volta al món. En Justí Tant-se-val, un mossos d'hotel enamorat de Lluïsa de Marival, amb el pare condemnat a la guillotina, en l'època de Robespierre, que segons l'editor ens fa cavalcar cap al "desig impertorbable de justícia, cap a la capacitat de sacrifici per assolir un ideal". Té bona pinta. El cas és que aquesta setmana una bona amiga m'ha regalat un exemplar original, el volum IX, de *les Pàgines viscudes*, de Folch i Torres, amb il·lustracions de Junceda. Els protagonistes tenen

Som herba tendra amb impertorbable desig de justícia

noms que ja no surten a les llistes dels que es posen avui dia: Marianet, Niteta, Baldiró, Tomasó, i Menció, que protagonitza el relat: Menció, curt de memòria. Aquella herba tendra del camp de 1917, una literatura popular que feia camí per estendre's entre la massa de lectors. Folch i Torres ho aconseguia. Recordo la meva mare com me'n parlava, d'aquestes pàgines viscudes. De la mateixa manera que la gent parla de les sèries a les plataformes de *streaming*. I penso que, amb això de la llengua, ara l'advocacia de l'Estat ordena que en les seves comunicacions oficials valencians, mallorquins i catalans facin servir l'espanyol, menystenint el sentit comú, i el criteri científic universitari i filològic sobre la unitat de la llengua. De fet l'advocacia de l'Estat diu que aquesta unitat és un fet acadèmic que no té aplicació a la llei, a l'Estatut. Caldria enviar-los un exemplar de la *Breu història de la llengua als Països catalans*, de Bernat Joan i Esperança Marí, un eivissenc i una formenterenga, acabada d'aparèixer, però potser tant se val. Som herba tendra amb impertorbable desig de justícia, i em sembla que això també és una pàgina viscuda mantes vegades.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Noms

El net que la filla m'ha "donat" es diu Erill. Ho comunico als familiars i amics i és com si els digués Lúcia: vull dir que reben el nom exòtic amb naturalitat o indiferència. Tornaré a ser avi d'aquí a un mes, ara de part del fill. El nen es dirà Salvador. "Salvador? I per què Salvador?" "Sal... què?", va exclamar sense fer comèdia una amiga l'altre dia. Aquesta amiga sap d'on ve Erill: "Erill la Vall, poble de la Vall de Boí amb església romànica de campanar esvelt que conserva un descendent impressionant..." Algú coneix la vida i miracles de sant Salvador? És venerat a Horta de Sant Joan i a Santa Coloma de Farners... Hi ha pares, en aquests pobles o en altres, que imposin als fills el nom abans tan habitual de Salvador? Em sembla que seria més fàcil trobar-hi Pol, Marc, Ot, Aran, Ona, Lola... La filla d'una amiga es diu Lola. L'àvia es deia Dolors i li deien Lola. La neta rep directament la contracció, sense intermediari. El "meu" Salvador tindrà per patró un sant argentí d'aquest nom. La mare és argentina. No surt als calendaris d'aquí. Adoptarà el Salvador d'Horta,

Pol, Marc, Aran, Ona... Bé, abans s'havien dit Estanislau o Ildefons

18 de març, per celebrar el sant. Quan és santa Ona, sant o santa Aran? Ningú no se'n preocupa. Les onomàstiques reculen a favor dels aniversaris. Els pares de l'Erill han decidit de totes maneres que el nen farà el sant per sant Cristòfol, patró d'Erill la Vall. Hi ha a Erill gent jove que es digui Cristòfol? Més aviat es deuen dir Taüll, Boí... Barruera, no, suposo. La broma és de l'amic Vidal Vidal: "Sort que ha estat nen; si no li haurien posat Barruera." "Sort", un altre patronímic possible. O Trep. O Viella. O Ulledeona.

Sempre diem que anys enrere la gent duia noms "normals": Montser-

rat, Núria, Mercè, Joan, Josep... "De Joseps, Joans i ases n'hi ha a totes les cases." N'hi havia més: Enric, Carles, Antoni, Francesc -*Franciscu*-, Ferran -*Fernandu*-, Alfons, Lluís, Isabel, Cristina... No van ser aquests al seu moment exòtics i estranys? Alguns evocuen membres de la reialesa llavors regnants. Les revistes del cor han estat més suggestives que el santoral. No diguem les cançons i els seus intèrprets: Vanessa, Rosalía... Ara vindran les Rosalies. I les Ada. Algun Felip?

Al XIX, els Joans i Joseps de cada casa van conviure amb els Wenceslau, els Ildefons o els Estanislau d'altres cases. Molts famoses, en el camp de la política, la literatura o la ciència se'n van dir. Devien ser de bona família. Les bones i ambiciosos famílies marquen els fills des del naixement. No et pots dir Hermenegild i ser un pelacanyes. Abril, Jan, Aran, Ona, Erill... Salvador de nou inèdit... Els nens són avui els reis de la casa. Tot gira al voltant seu. La paidocràcia s'imposa. Els noms els fan únics i distingits entre els Joseps i Joans, els entronitzen. Els reserven un gran futur, diu l'avi.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurociències), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/tpmo8v>

A la tres

Xevi Sala / xsala@elpuntavui.cat

Ho tornaran a fer

La veritat és que el més sensat per al nostre equilibri emocional seria tapar-se les orelles durant tres setmanes i desconnectar totalment dels polítics, perquè la precampanya per a les eleccions generals ha començat tan carregada de verí que es fa francament insuportable. Sobretot amb aquestes apel·lacions constants a l'aplicació del 155, una mesura que ells mateixos saben que seria inconstitucional perquè no es donen les circumstàncies legals que la justifiquin i també perquè, diguin el que diguin, el mecanisme que hauria de permetre articular-ho no està enllestit. Cal una sessió plenària per validar la reedició de la suspensió autonòmica i una diputació permanent no és ben bé el mateix. Per això ara acaronen la temptació d'activar la llei de seguretat ciutadana. Sí, la mateixa que el PSOE volia derogar en l'anterior campanya electoral. En fi, mentrestant, l'Estat espa-

“Van maltractar-nos físicament amb les porres i ara ho fan psicològicament amb les amenaces

nyol es dedica a maltractar Catalunya amb l'únic objectiu no pas d'assegurar el benestar dels ciutadans –independentistes o no– sinó de fornir el seu graner de vots. Primer va maltractar-nos físicament amb els cops de porra de l'1-O i des d'aleshores, igual com la posició de força en una parella mal-

avinguda, ens maltracta psicològicament amb aquest ambient d'amenaça permanent amb què cada dia ens toca aixecar-nos per anar a treballar. Per això es fan insuportables les declaracions frívols i irresponsables dels apologistes de la violència. Cal denunciar-la, insisteixen, però quan es tracta d'investigar la violència policial miren cap a una altra banda. La suposada persecució a una violència que no existeix busca en realitat inocular por a les imminents mobilitzacions de protesta ciutadana. I sembla estrany que al conjunt de l'Estat no s'alcin més veus que la de Pablo Iglesias en contra d'una involució democràtica que també els acabarà afectant a tots. Com si acceptessin amb resignació ovina la renúncia de drets civils a canvi d'una promesa buida de seguretat, sense adonar-se que això els homologa a la situació d'abús de poder que es pateix a tants països del tercer món.

EDITORIAL

La creació d'un estat de setge judicial

El conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol ha desembocat en un veritable estat de setge judicial. L'acció dels tribunals espanyols pel que fa a aquest conflicte suposa una font inesgotable de vulneració de drets fonamentals, amb una successiva farsa judicial basada en relats policials inversemblants. Podem trobar exponents d'aquesta perversió del sistema judicial des del Suprem en el cas dels dirigents independentistes catalans que esperen la sentència de l'1-O, a l'Audiència Nacional en casos com ara el del major Trapero i la direcció dels Mossos, els set CDR empresonats i anteriorment en el cas de Tamara i Adrià Carrasco. I també en altres tribunals.

Poder judicial, cossos policials i l'ecosistema mediàtic del nacionalisme espanyol han generat una connivència que ha quedat palesa per exemple en les escandaloses filtracions del sumari dels darrers detinguts que ara han estat recorregudes. La posició adoptada pel poder judicial i les forces i cossos policials de l'Estat atorgant-se el paper de dic de contenció per a la preservació de la unitat d'Espanya per sobre dels drets fonamentals és antidemocràtica. I genera una preocupant imatge internacional de l'Estat espanyol que ja ha disparat alarmes: el Consell d'Europa ha obert una investigació per l'empresonament de polítics a Espanya, juntament amb Turquia. Com a mostra de la degradació democràtica cal afegir-hi la querrela que algunes de les víctimes de la brutalitat policial de l'1-O presentaran per crims contra la humanitat, o la resolució de l'ONU que exigia l'alliberament dels presos polítics que no ha estat atesa. Tot plegat suposa l'evidència d'un Estat que transita cap a un escenari de totalitarisme judicial i policial pel que fa a la dissidència política.

De reüll

Maria Palau

Dau al Set a subhasta

A Dau al Set li devem la represa de la modernitat artística després de la Guerra Civil. Només queda un supervivent del grup, Arnau Puig, el Comte Arnau de l'art català. I ens queden les obres de tots ells, que els museus encara no han integrat plenament en els seus recorreguts (el MNAC hi està a sobre). Dau al Set també va ser una galeria que va estar oberta entre mitjan anys setanta i la mort del seu propietari, Salvador Riera, el 1994. Riera va apostar decididament pel moviment que va gronxolar el primer Tàpies i va aconseguir donar-hi

La Suite posa a la venda un fons d'obres que havia exposat la mítica galeria

valor, no només de mercat. Sense la seva tasca, Dau al Set hauria quedat més reclòs en els llibres d'història de l'art. Dijous que ve, La Suite substarà una vintena de peces que van ser exposades a la mítica galeria de Consell de Cent. Les va reunir un col·leccionista amic íntim de Riera. Es va quedar amb Ponç

estel·lars (compte amb el *Nocturn taronja*, del 1977-1978), cuixarts ben seleccionats... però també amb pintures d'altres autors fora de l'òrbita de Dau al Set tant o més lluminosos de l'art de la postguerra, com Guinovart i Clavé. I, ben assessorat per Riera, va assimilar el treball de les noves generacions d'artistes, entre ells, Zush i Ferran Garcia Sevilla. Les institucions artístiques farien bé de considerar la compra d'algunes d'aquestes obres, amb el suport de la Generalitat, per descomptat. Són temps econòmicament complicats, però d'oportunitats no sempre en sortiran.

Les cares de la notícia

INVESTIGADORA

Licia Verde

Premi Nacional de recerca

La investigadora de l'Institut de Ciències del Cosmos de la UB, que rebrà el Premi Nacional de recerca per "haver contribuït de forma decisiva a entendre com es distribueixen la matèria i l'energia fosca a l'univers", explica en una entrevista que alguna cosa no quadra en el model còsmic.

DIRECTORA D'ESPANYA GLOBAL

Irene Lozano

Qui presum, fa fum

La virtut que et sols lloar és la que més falta et fa. La saviesa popular expressada en el refranyer clava la valoració que fem de la campanya del govern espanyol per explicar al món les virtuts democràtiques de l'Estat. Doncs això: mira de què es vanta i sabràs què li falta.

ESCRITOR I EDITOR

Agustí Pàniker

Per conèixer el budisme

L'autor de *Las tres joyas. El buda, su enseñanza y la comunidad*, una introducció a aquest gran moviment espiritual, reflexiona en una entrevista sobre la sortida del budisme de l'Índia. L'editor de l'editorial Kairós diu que les tradicions d'origen indi són filosofies pràctiques.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

“Així no”

El president retreu al monarca que faci seus el discurs i les polítiques del PP. Manté el compromís d'aplicar el resultat de l'1-0.

10
anys

Retrets CiU-PSC

La precampanya de les eleccions al Parlament encara no ha començat, però els partits ja s'hi han abocat amb tota mena de retrets.

20
anys

Evolució de l'atur

L'atur baixa al setembre per primera vegada en 10 anys. La indústria i la construcció compensen la finalització dels contractes de serveis turístics.

Full de ruta

Germà Capdevila

Al carrer

Quan l'abast de la repressió s'intensifica i es construeix un relat de violència i terrorisme que pugui justificar un control

encara més profund i directe de l'autogovern de Catalunya, poca cosa resta a la població compromesa amb la causa independentista que votar massivament el 10 de novembre i preparar-se per mobilitzar-se i sortir al carrer.

Votar el 10-N per tornar a deixar clar que ningú no abandona l'objectiu final i que la independència continua sent l'opció hegemònica de la política catalana, per una banda. Per l'altra, prendre consciència que quan l'Estat premi l'accelerador de la repressió només ens quedarà una carta per jugar: sortir al carrer de manera massiva, organitzada i –potser– indefinida. L'independentisme ha arribat al consens de considerar que tard o d'hora hi haurà d'haver una negociació amb l'Estat per exercir amb garanties el dret a l'autodeterminació. El que els esdeveniments ens estan demostrant, malaurada-

L'Estat espanyol és i serà ingovernable sense una solució estable i definitiva del conflicte amb Catalunya

ment, és que l'Estat –governi qui governi– no s'asseurà a la taula de negociació de manera voluntària i tranquil·la. Només ho farà quan la situació sigui tan insostenible que no tingui més remei que abordar el problema d'una altra manera. Fins avui l'única recepta de l'Estat –governi qui governi– és la repressió policial, la persecució judicial i l'asfíxia econòmica i competencial. Tard o d'hora entendran que la recepta no funciona, que més de dos milions de catalans no deixaran de ser independentistes i que l'Estat espanyol és i serà ingovernable sense una solució estable i definitiva del conflicte amb Catalunya. L'independentisme ha d'allargar sempre la mà al diàleg, però haurà de fer una demostració de determinació més intensa encara que la del 3 d'octubre del 2017. No serà fàcil, i no serà gratis. Els costos seran enormes, però l'Estat, en tancar totes les portes, no deixa cap altra opció que mobilitzar-se i provocar una inestabilitat que faci que els poders fàctics forcin l'Estat a acceptar una negociació franca i honesta.

Tribuna

Enric Roca Casas. Director d'Edu21 i professor d'educació a la UAB

Unitat del coneixement

Hi ha un corrent de fons, una percepció cada vegada més intensa, que planteja la transmissió del coneixement, la tasca educativa, des d'un enfocament que superi la tradicional compartimentació dels sabers. En aquest sentit s'assagen, sobretot, noves metodologies d'ensenyament on s'intenten abordar els continguts des d'un enfocament multidisciplinari i, en el millor dels casos (de forma més intencional que efectiva) interdisciplinari o transdisciplinari. Tanmateix per raons comprensibles de dificultat normativa, organitzativa i fins i tot gremial, només tímidament es qüestionen les clàssiques disciplines o matèries curriculars. D'aquesta manera, per més interessants i innovadores que siguin les propostes metodològiques que fomenten el treball cooperatiu de l'alumnat, els àmbits de coneixement, el treball per projectes o la transformació dels espais d'aula, en la majoria dels casos no aconsegueixen protagonitzar una esmena a la totalitat a les matèries i especialitats disciplinàries. Sobretot a la secundària obligatòria i,

encara menys, al batxillerat, que es troba fortament condicionat per les proves d'accés a la universitat i on cada matèria i disciplina significa un món de gran exclusivitat epistemològica i acadèmica. Si volem evolucionar envers models curriculars més holístics que abordin la comprensió de la realitat des de la seva unitat, ens caldrà avançar, precisament, des d'un paradigma que aposti per la unitat del coneixement. Edward O. Wilson, un dels científics mundials més reconeguts i Premi Internacional Catalunya (2007), en la seva obra *Consilience* aposta per un aprofitament de les diferents ciències i sabers, tot plantejant una unitat epistemològica. Ja el 1988 reconeixia com a

“El coneixement avança cada dia trencant barreres disciplinàries

mínim quatre línies de convergència de diferents disciplines. La primera, la neurociència cognitiva; la segona, la genètica del comportament humà; la tercera, la biologia evolutiva i la sociobiologia; i la quarta, les ciències ambientals. Des de llavors aquests han estat alguns dels àmbits més fructífers del coneixement humà juntament amb els avenços en el camp de la tecnologia del tractament de les dades i la informàtica. El coneixement avança cada dia trencant barreres disciplinàries i creant ponts més holístics dels sabers. Això ens apropa a una comprensió global dels fenòmens naturals i socials que, a més, ja percebem indissolublement interrelacionats. Ho estem constatant aquests dies: els problemes ambientals esdevenen també socials, polítics, econòmics, ètics... Si veiem, doncs, les interconnexions de tota realitat, què esperem perquè a les escoles els sabers deixin de ser assignatures isolades? Per això no és estrany que molts alumnes les percebin molt poc estimulants per afuncionals i, fins i tot, incomprensibles.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Imperialisme Invasor

El dissabte passat, dia 28, a la nostra televisió, TV3, i en el programa *Preguntes Freqüents*, ens acompanyà un professor de la Universitat de Berkeley, Califòrnia, del qual no recordo el nom. Aquest convidat demostrà conèixer molt bé el fons del problema que patim la nació catalana fent-ne una exposició clara i sense embuts.

No es tracta aquí de comentar al detall el seu criteri sobre el tema, però sí que vull recalcar el que va dir diverses vegades sobre l'imperialisme castellà. El problema que té la nació catalana és que els castellans tenen encara una certa nostàlgia del seu *imperio*, aquell que la història ens va demostrar que estava sostingut per uns peus de fang, i per això va caure abans que

cap altre. Però ells tenen ficat al cap allò que encara no fa pas gaire temps un personatge de la seva intel·lectualitat ens va recordar, aquest digué públicament: “*Cataluña es nuestra por derecho de conquista*.” Això, ho tenen ben assimilat la gran majoria, encara que en el fons en altres qüestions puguin ser raonables i molt bones persones...

Aquí hi ha el fons de la qüestió. Aquest raonament és senzillament imperialisme. En molts casos, quan l'emigrant que respectem com a persona quan respecta el país que l'acull, no és cap altra cosa que imperialista invasor quan ens nega aquest respecte. Per altra banda, al cap de 300 anys de viure sota aquesta dominació, molts catalans encara no s'han despertat i els sembla un estat de coses natural.

El que no entenc és que

sembla que hi hagi una consigna d'amagar aquesta qüestió –“imperialisme castellà”–; intel·lectuals, periodistes, polítics... tothom divaga per no parlar-ne.

MANEL CORULL i MOLINA
La Palma de Cervelló (Baix Llobregat)

Operació Judes de l'Estat espanyol contra els CDR

La denominació d'aquesta operació reconeix que aquesta operació, en si mateixa, és una traïció, està realitzada per traïdors, o que consideren als detinguts com a tals, possibilitat, aquesta última, que cal desconsiderar, ja que en genèric ens consideren així a la totalitat d'independentistes.

Aquesta traïció està disseminada sota la creença de les *profecies autocomplertes*, i

creada per *fake news*, com a prova d'això, un simple exemple: citar que disposaven de precursors com ara hipoclorit de sodi, en lloc de dir lleixiu, per provocar una major alarma social; i que el magistrat consideri tinença d'explosius, conspiració per cometre estralls i integració en organització terrorista preocupa els dos milions llargs d'independentistes, doncs, tots som CDR.

I que el PSOE (Sánchez, Celaá, Calvo, Ábalos) tingui la immoralitat de demanar al president que condemni el terrorisme inexistent en el nostre independentisme, perquè ha estat, és i serà un moviment pacífic, ja és el sùmmum del cinisme, però no hem de caure en aquest parany i fer que la citada profecia autocomplerta sigui una profecia autofrustrada.

AMADEO PALLISER CIFUENTES
Barcelona

La frase del dia

“No és bo que ens castiguem sense misericòrdia dient que som el país més corrupte. No hi estic d'acord”

Mariano Rajoy, EXPRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Josep Huguet. Enginyer industrial

El que s'espera

La sentència està a punt. I s'han fet crides a la mobilització. Hi ha dues maneres d'enfocar-ho. L'una, creure que des de fa dos anys hem avançat en preparació perquè es culmini el que, llavors, la duresa de l'Estat i la insensibilitat d'Europa va impedir. L'altra, creure que les mobilitzacions properes són l'inici d'una lluita no-violenta concertada i pensada per a aguantar el temps que calgui fins assolir els objectius, que per ara no hi ha condicions perquè siguin immediats.

ESTIC EN LA SEGONA POSICIÓ. No me n'amago. Si tot estigués tan fet, no caldria entretenir-nos a fer reflexions sobre quines dimensions ha de prendre la lluita no-violenta en els propers temps. Fixem-nos com l'episodi de la causa CDR mostra com, tot i ser un muntatge amb tota probabilitat, té punts febles perquè la direcció política de la no-violència hauria de ser visible, amb autoritat moral per validar o invalidar les accions o projectes d'accions que puguin sorgir de grups no enquadrats en el moviment. En aquest sentit cada cop més les entitats legals i mobilitzadores hauran de garantir serveis d'ordre disciplinats i ben formats per a blindar capçaleres i cues de manifestacions i zones de contacte amb periodistes. Fins al 2017, vàrem aconseguir una pulcritud insuperable en totes les mobilitzacions. El desconcert posterior i la manca de lideratge compartit van deixar camp per córrer a les accions improvisades, desenquadrades o infiltrades que només han fet que anar afegint fotos d'incidents a l'àlbum que anava confeccionant el Deep State contra el moviment independentista. Situats en aquest punt, el Tsunami Democràtic que s'anuncia té davant seu aquest repte de ser pulcrament no-violent. Que no té res a veure amb ser capaç de tocar la tecla que més ressoni per a demostrar que vivim en un estat en vies de desde-

mocratització. I l'altre repte és no posar el llistó de les mobilitzacions venent que estem en el primer dels enfocaments, el de completar immediatament allò que no va poder ser fa dos anys. Crec que seria un greu error de percepció; i una decepció.

BEN MIRAT, MENTRE EL PROGRAMA DEL 2017 ERA CLAR: exercir l'autodeterminació i protestar contra els obstacles repressius que s'hi oposaven, ara encara hi ha una sensació de dispersió notable. Sobre el paper sembla que s'han anat acostant posicions sobre el programa democràtic comú: llibertats, amnistia i autodeterminació. Llibertats amb l'anul·lació de les lleis repressives com la mordassa, la depuració dels cossos policials i judicials d'elements corruptes i prevaricadors, l'aplicació contundent d'un codi ètic contra les *fake news* i els discursos d'odi dels mitjans de comunicació espanyols. L'amnistia per als presos polítics que de cap manera ha de ser una amnistia general per als

“Les properes mobilitzacions són l'inici d'una lluita no-violenta concertada i pensada per a aguantar el temps que calgui fins assolir els objectius”

polítics presos que deixaria immunes els centenars de corruptes del PP i del PSOE. I l'exercici de l'autodeterminació amb el poder per a fer-lo, avalat per instàncies internacionals.

AQUEST ÉS EL MACROPROGRAMA, però només amb les mobilitzacions properes del Tsunami Democràtic, per més que durin, no assolirem aquests grans objectius. Potser políticament caldria precisar algun objectiu més concret i abastable. Recordem que en el cas tan alabat de Hong Kong, es van limitar a fer retirar una llei. Aquesta sotragada que està per caure no hauria de servir només per a desfogar-se sinó per a ser el punt d'arrencada de la nova fase unitària d'estratègia no-violenta: complexa, múltiple, amb diversitat de riscos, adaptada a cadascun dels perfils d'edat i posició ideològica, mentre comparteixin la voluntat de construir a Catalunya una societat democràtica avançada.

AIXÒ PEL QUE FA AL FRONT CIUTADÀ on s'hauria de barrejar el mínim possible el front institucional. En aquest, Generalitat, Parlament i ajuntaments han de preservar les institucions d'autogovern nacional i local, per més minses que siguin. I lluitar per a recuperar legalment allò que l'Estat ha retallat o envaït, violentant la pròpia llei. Posar en risc aquestes institucions no fa cap bé a l'estratègia complexa. És clar, però, que caldria posar altes dosis de creativitat per a veure en quins aspectes absolutament legals es pot fer molt més del que s'ha fet per a demostrar que l'independentisme és el que fa funcionar millor l'autogovern al servei de les necessitats de tots els ciutadans; i que l'independentisme des de l'autogovern explica i fa entendre a tothom el maltractament i les afectacions negatives que té la dependència política i econòmica de l'Estat.

De set en set

Jordi Panyella

El segon any

Historiadors del futur que encara busqueu per aquestes pàgines una explicació a tot el que va passar en aquest nostre/

vostre país abans que esdevinguéssiu el que sou ara, preneu nota una altra vegada: després del primer any, el de la repressió, va venir el segon any, el de la derrota cruel i dolorosa. Va ser així, perquè no sempre es pot guanyar de la manera que es va fer l'1 d'octubre del 2017. No, això no és xauxa.

És dur, però és fàcil d'entendre. Un judici penal contra un vicepresident d'un govern, la quasi totalitat dels membres de l'executiu, la presidenta del Parlament i dos líders de moviments socials, un confinament a l'exili del president de la Generalitat i la resta de membres del mateix govern és una derrota en tota regla. No cal esperar la sentència del Tribunal Suprem contra els líders del procés –que vosaltres ja sabeu ara que va ser d'una duresa fora de tota mida– per afirmar que la justícia espanyola ha infringit una dolorosa derrota al moviment independentista català. No hi ha res a fer contra la potència de tot un Estat espanyol, ni contra la santa aliança de les porres i les togues parapetades rere el baluard de la Constitució Espanyola.

Historiadors del futur, vosaltres millor que ningú sabeu que una derrota es combat amb una victòria, però només vosaltres sabeu el dolor o la joia dels combats que encara han de venir. Només vosaltres sabeu avui si algú va gosar alçar-se en el seu dia per redreçar l'ànim i redimir la pàtria, fugint del llot de la derrota, fins arribar al final del camí. Només vosaltres sabeu si aquest lideratge inexistent ara va aparèixer en un futur i si va ser decididament coratjós i determinat a assumir la valentia dels altres, la valentia de tot un poble.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El judici als membres de la mesa s'ajorna

Nuet i Simó havien al·legat al TSJC que no podien assistir-hi el 19-N perquè tenien altres vistes

Colau fa gestos amb ERC per tenir pressupost

Els comptes dels comuns inclouen propostes com ara augmentar els ingressos via taxes

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern de Sánchez apuja el to

SUPRESSIÓ • Mana al TC que anul·li part de les resolucions del Parlament sobre la defensa de l'autodeterminació i la reprovació del rei **AVÍS** • Adverteix a Torrent i a la mesa que incomplir sentències pot tenir conseqüències penals greus

Jordi Alemany
BARCELONA

El govern en funcions de Pedro Sánchez va apujant el to dels advertiments a l'independentisme i a les institucions catalanes a mesura que s'acosta la campanya electoral. Si fa uns dies el president del govern espanyol va obrir la porta a la possibilitat eventual d'aplicar l'article 155 de la Constitució si tornava a ser necessari, ahir la portaveu, Isabel Celaá, ben secundada pel ministre de Política Territorial en funcions, Luis Planas, va comparèixer després del Consell de Ministres per deixar clar que el seu era un "govern en funcions, no disfuncional" i elevar el grau d'advertiments recordant que l'executiu té "tots els mecanismes de l'estat de dret a l'abast" per salvaguardar l'interès general en casos d'emergència i "garantir l'estabilitat i el compliment de la legalitat".

Emparant-se en la sentència del 17 de juliol del Tribunal Constitucional (TC) que anul·lava la reprovació del Parlament a Felip VI i la petició d'abolició de la monarquia que la cambra va aprovar l'11 d'octubre del 2018, el go-

Les frases

“El govern té tots els mecanismes de l'estat de dret a l'abast, que només aplicarà si s'obre la porta de l'excepcionalitat”

“La Generalitat és la institució que té la clau per obrir la porta a l'excepcionalitat”

Isabel Celaá
PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

“No acatar pot tenir conseqüències de naturalesa jurídica i penal que són greus”

Luis Planas
MINISTRE DE POLÍTICA TERRITORIAL

vern espanyol va aprovar ahir, utilitzant la fórmula de l'incident d'execució, que l'alt tribunal l'apliqui i, per tant, que declari la nul·litat i suspengui "immediatament" la nova resolució del Parlament presentada per la CUP amb un text conjunt de JxCat i ERC el 25 de juliol. En aquell ple sobre la Catalunya real es va aprovar el text en què es reprovava el monarca "pel seu pronun-

ciament i la seva intervenció en el conflicte català", una intervenció de la qual ahir va fer just dos anys que el Borbó va enviar un missatge televisiu contra l'executiu català després del referèndum i en defensa de la unitat de l'Estat espanyol. L'executiu de Sánchez també va utilitzar ahir un altre incident d'execució perquè el TC l'apliqui en un altre apartat del mateix text de la proposta de resolució que es va aprovar en què defensa el dret d'autodeterminació com a instrument per exercir la sobirania del poble de Catalunya amb o sense acord amb l'Estat espanyol. En aquest punt va recordar que hi havia dues sentències del TC del 2015 i el 2018 en què va declarar com a inconstitucionals aquest exercici de l'autodeterminació.

Advertiment

L'anunci d'aquest procediment permès en llei orgànica de l'alt tribunal i justificat pel ministre Planas perquè "evita plantejar un nou recurs al TC quan ja hi ha establerta doctrina", també va anar acompanyat d'un advertiment al president del Parlament, Roger Torrent, i a la resta de membres de la mesa. I

La portaveu en funcions del govern espanyol, Isabel Celaá, acompanyada ahir en roda de premsa dels ministres Luis Planas i Nadia Claviño ■ EFE / ANGEL DIAZ

Nova campanya d'una Espanya Global 'democràtica'

L'oficina d'Espanya Global del Ministeri d'Exteriors, que dirigeix l'exdiputada d'UPyD Irene Lozano, ha posat en marxa una nova campanya per lloar els nivells de democràcia del país a través d'una sèrie de vídeos en què ciutadans conversen sobre diversos aspectes

per "reflectir la realitat democràtica, moderna i diversa" de l'Estat espanyol. Els vídeos, que les ambaixades difonen a través de les xarxes socials, tracten aspectes com ara la llibertat d'expressió, el feminisme, els drets LGTBI i la investigació científ-

fica. En el primer que parla de la llibertat d'expressió, hi participa la periodista Lucía Méndez assegurant que "la democràcia i les lleis emparen tothom, no només aquells que respecten les lleis, sinó també aquells que no les respecten".

el van reiterar tant Celaá com Planas en diverses ocasions durant la compareixença. La portaveu va avisar-los que "tenen el deure i hauran d'abstenir-se" d'impulsar o permetre cap acció que suposi "ignorar o eludir" les sentències del TC en aquestes qüestions, mentre que el ministre va anar més enllà assegurant que el seu incompliment pot suposar incórrer en un tipologia delictiva "de naturalesa jurídica i penal que són particularment greus". Segons Planas podria tractar-se d'un delictes de des-

acatament, encara que caldria examinar quin tipus jurídic es pot aplicar, i no va tenir cap inconvenient a assegurar que havien presentat ara aquesta iniciativa després de dos mesos perquè era quan ho havien cregut convenient després d'un procés de preparació jurídica interna.

Resposta de Torrent

Ahir al vespre, Roger Torrent va advertir al govern espanyol que els recursos que ha aprovat presentar

al Tribunal Constitucional no resoldran el conflicte "de naturalesa política" obert amb Catalunya. El president del Parlament va defensar que a la cambra catalana "s'hi ha de poder parlar de tot" i no només d'allò que agradi al govern espanyol.

Sobre un possible desacatament a les sentències, Torrent va deixar clar que la mesa que presideix "no farà de Tribunal Constitucional en petit". "No censurarem la lliure expressió dels diputats", va dir.

L'APUNT

Un 155? Encara poc

Francesc Espiga

Que Catalunya serà l'eix sobre el qual pivotarà la campanya espanyola pot sonar a obvietat. Però serà així. Si filem més prim, parant l'orella al relat polític que des de fa setmanes s'escolta a Madrid, ja es pot palpar que el gran argument de batalla se centrarà en quina haurà de ser la resposta de l'Estat davant la reacció que les institucions i la societat catalana ja hauran ex-

pressat a la sentència del Suprem. I en aquesta tessitura, el guió és únic. Perquè, amb llenguatges diferents, el PSOE, el PP-Cs i Vox han entrat en una cursa a veure qui exhibeix un to més altiu amb Catalunya. I això anirà a més. En plena campanya, la subhasta sobre qui promet més duresa pot ser endimoniada. Tant és així que el 155, d'aquí res, els sonarà poc.

Les conselleries acaten l'ordre de la JEC i retiren els llaços

■ Ciutadans porta a les juntes electorals de zona vint-i-tres ajuntaments gironins perquè retirin els símbols "partidistes"

Façana de seu de la direcció general d'Indústria del Govern i d'ACCIÓ amb senyeres a les finestres on abans hi havia llaços grocs ■ ACN

En vindran més

Aquest embat jurídic contra resolucions del Parlament tindrà continuïtat els pròxims dies i setmanes. El mateix dia que el butlletí del Parlament publicava les resolucions aprovades en la sessió del debat de política general del 26 de setembre demanant la retirada dels efectius de la Guàrdia Civil a Catalunya, el reconeixement de l'exercici de l'autodeterminació i del referèndum de l'1-O i les denúncies al govern espanyol i la direcció del poder judicial en entendre que amb l'argument de la raó d'estat actuen aplicant el seu biaix ideològic i poc democràtic, entre d'altres, Planas ja va deixar clar que l'executiu espanyol també ho recorrerà. No sabia encara el mecanisme que utilitzarà, si mitjançant un recurs ordinari davant del Constitucional fent una consulta prèvia al Consell d'Estat o bé tor-

nant a emprar la incidència d'execució, qüestió que es desvelarà en el Consell de Ministres de divendres vinent. En qualsevol cas, s'afegirà al veto que fa una setmana ja va fer el TC a la creació de la comissió d'investigació al rei que va aprovar el Parlament el 7 de març amb els vots de JxCat, ERC, els comuns i la CUP, i l'oposició de Cs, el PSC i el PP. Una comissió

Celaá assegura que l'aplicació del 155 depèn de la Generalitat

per "investigar les activitats delictives o irregulars de persones vinculades a la família reial, incloses les destinades a forçar el trasllat del domicili social de bancs, grans empreses i multinacionals fora de Catalunya després de l'1-O", que va quedar suspesa i no es va arribar

a constituir quan el tribunal va admetre a tràmit el recurs que el mateix govern espanyol va presentar dies després d'un informe favorable del Consell d'Estat. La portaveu Celaá va tornar a incidir en l'argument d'atribuir la possible aplicació de l'article 155 de la Constitució a l'independentisme, com fa dies que ho fa el president espanyol Pedro Sánchez copiant l'estratègia que ja va utilitzar el seu predecessor, Mariano Rajoy. "La Generalitat és l'única institució que té la clau per obrir la porta a l'excepcionalitat", va assegurar, per afegir-hi després que si es dona aquesta excepcionalitat, i per "salvaguardar i garantir" l'interès general, l'estabilitat i el compliment de la legalitat, el govern espanyol té "tots els mecanismes de l'estat de dret a l'abast" per aplicar, ja sigui el 155, l'aplicació de la llei de seguretat o d'altres. ■

Redacció
BARCELONA

Els edificis públics van quedar ahir sense estelades, llaços grocs i cartells a favor dels presos polítics ahir a les tres de la tarda en compliment del termini que la Junta Electoral Central va donar al president de la Generalitat per retirar-los. La JEC va prendre aquesta decisió en resposta a una denúncia de Ciutadans i després de rebutjar les al·legacions presentades per la Generalitat. Pocs minuts abans que expirés el termini, quan les conselleries pràcticament ja no lluïen els símbols, es va saber que Quim Torra havia presentat un recurs per demanar la suspensió de l'ordre. Torra al·legava que la JEC no és competent per donar aquesta ordre i en demanava la nul·litat. En rebre el recurs en català, la JEC va trametre ahir mateix un correu electrònic a la Generalitat en què de-

La xifra

23

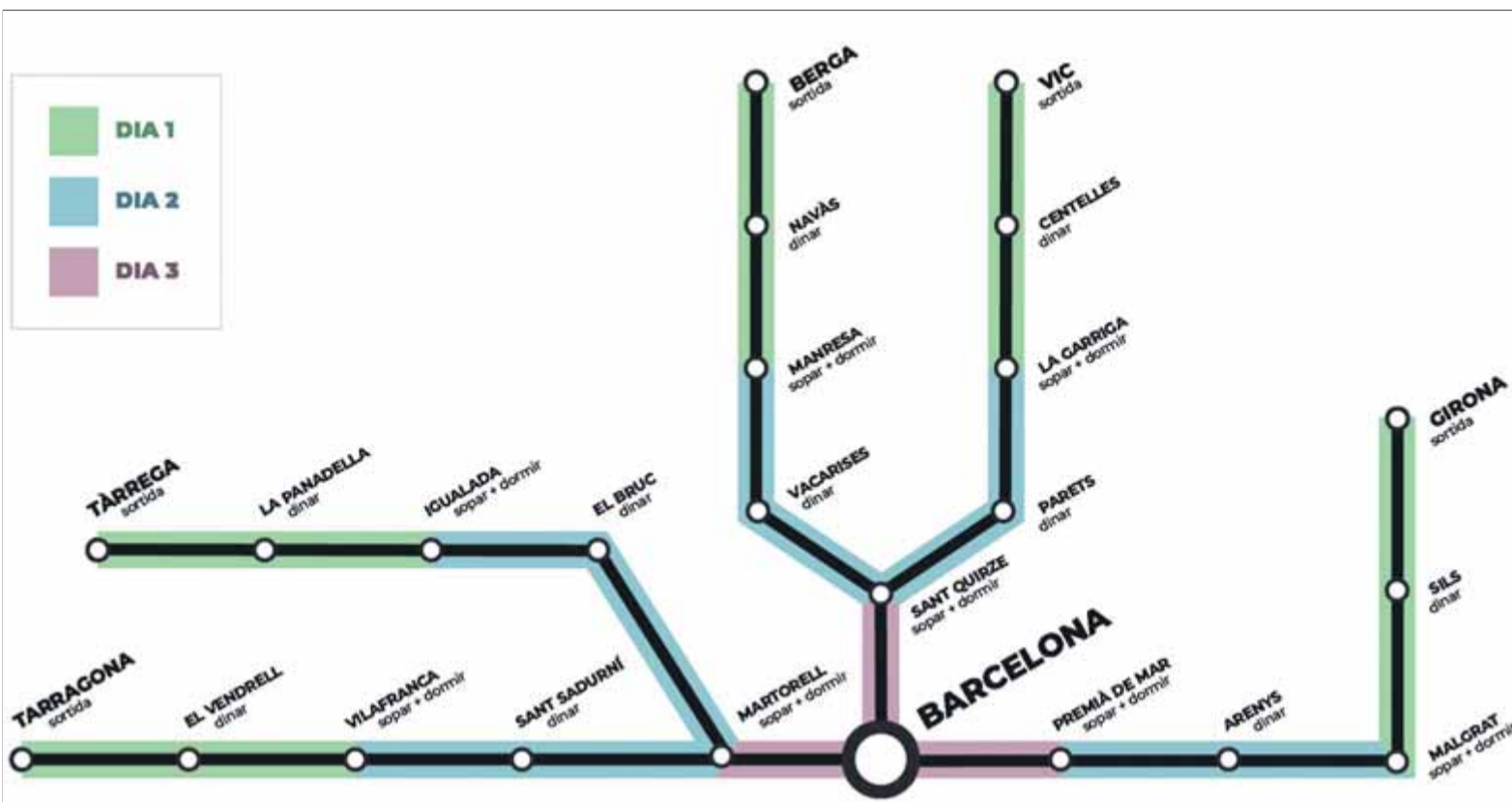
ajuntaments de la demarcació de Girona han estat portats per Ciutadans a la junta electoral pels símbols.

mana a Torra que torni a enviar el recurs, però escrit en espanyol. Un cop complert aquest requeriment, el recurs quedarà registrat dilluns vinent. Divendres es va treure la pancarta del balcó de la Generalitat i es va substituir per un altre cartell en favor de la llibertat d'expressió. Fonts de la Generalitat asseguren que ni Torra ni el govern van donar instruccions de retirar els llaços, sinó que el secretari de l'executiu, Víctor Cullerell, es va limitar a traslladar l'ordre de la JEC a cada departament. El cas és que els símbols

van desaparèixer. De fet, ahir al matí només quedaven alguns al Departament d'Agricultura, que van ser retirats.

A partir d'ara, la delegació del govern espanyol a Catalunya estarà pendent del que li demani la JEC, que li podria requerir informació al respecte.

D'altra banda, Ciutadans ha presentat un recurs a les juntes electorals de zona (JEZ) contra l'Ajuntament de Girona i vint-i-dos consistoris gironins més perquè retirin totes les pancartes i símbols "partidistes". El diputat de la formació taronja a les comarques gironines, Héctor Amelló, considera que aquests símbols "contravenen la resolució" de la JEC en què "es confirma l'obligació de mantenir la neutralitat dels espais públics en període electoral". Amelló va advertir que el nombre de recursos presentats a les diferents juntes de zona anirà en augment els pròxims dies. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les cinc columnes que avançaran cap a Barcelona durant tres dies i els municipis on s'aturaran per menjar i pernoctar ■ MARXESPERALLIBERTAT.CAT

Cinc marxes populars per respondre a la sentència

■ Les columnes sortiran de Girona, Vic, Berga, Tàrrrega i Tarragona i recorreran 100 quilòmetres a peu en tres dies per confluir a Barcelona ■ El mateix dia de la condemna es convocaran concentracions al vespre

Emili Bella
BARCELONA

Ja és oficial. L'Assemblea Nacional Catalana i Òmnium Cultural van anunciar ahir les primeres accions unitàries per respondre a la sentència del Tribunal Suprem contra els presos polítics, que s'espera condemnària. Cinc marxes populars sortiran de cinc punts diferents del país per acabar confluint a Bar-

celona. Les anomenen Marxes per la Llibertat i partiran de Girona, Vic, Berga, Tàrrrega i Tarragona. Les columnes recorreran 100 quilòmetres a peu durant tres dies i aniran recalant en diferents municipis de camí a la capital. En concret, es dividiran en cinc etapes. El primer i segon dia se'n recorreran dues (una al matí i una a tarda), mentre que el tercer dia només una, ja que

es preveu arribar a Barcelona al migdia. Cada tram serà aproximadament d'uns 20 quilòmetres.

La data d'inici de les caminades anirà en funció de quan es conegui la sentència, però en cap cas serà el mateix dia. Les columnes, inspirades en altres marxes pacífiques històriques, pretenen ser una resposta de país a favor de la llibertat dels presos polítics i els exiliats, en

contra de la repressió i per reivindicar el dret a l'autodeterminació. Els organitzadors van fer una crida dimarts a la mobilització per fer de la resposta al Suprem un clam massiu. La voluntat és implicar-hi tot el territori, de manera transversal, i "retornar a la ciutadania el paper protagonista de les mobilitzacions". En aquest sentit, no hi haurà limitacions a l'hora d'afegir-s'hi ni tam-

poc caldrà completar etapes senceres. El dispositiu està pensat perquè cada una comenci i acabi en un nucli urbà, des d'on s'oferiran, a preu simbòlic, esmorzar, dinar i sopar populars. També s'hi podrà pernoctar de manera gratuïta per poder prosseguir la marxa l'endemà (prèvia reserva al web marxesperallibertat.cat, que es va activar ahir al vespre). Les caminades s'aturaran al

Vendrell, Vilafranca, Sant Sadurní, la Panadella, Igualada, el Bruc, Martorell, Navàs, Manresa, Vacarisses, Centelles, la Garriga, Parets, Sant Quirze, Sils, Malgrat, Arenys i Premià de Mar.

D'altra banda, el mateix dia en què se sàpiga la sentència, les entitats sobiranistes també convocaran concentracions a les vuit del vespre en diverses localitats. Els detalls d'aquesta acció es concretaran a través dels canals oficials de l'ANC i Òmnium més endavant.

"Col·lapsar" la xarxa

La idea de grans marxes per "col·lapsar" la xarxa viària del país i confluir a Barcelona la va revelar un secretari nacional de l'ANC a Betevé dilluns. L'endemà, desenes d'entitats sobiranistes, juntament amb representants dels partits independentistes, van presentar el marc de mobilitzacions previst, amb la no-violència i la desobediència per bandera i la llibertat, l'aturada de la repressió i l'autodeterminació com a comú denominador.

"Qualsevol sentència que no sigui absoluta, la considerarem injusta. El 20 de setembre i l'1 d'octubre del 2017 vam exercir drets fonamentals com ara el dret de manifestació, el dret d'autodeterminació o el dret de participació política, i l'exercici d'aquests drets en cap cas pot ser considerat delictiu en una democràcia", van assegurar les entitats. "L'escalada repressiva, la presó i l'exili dificulten la recerca d'una solució democràtica al conflicte polític. Davant les injustícies, una societat madura i democràtica com la nostra no pot restar callada", van advertir. ■

MÉS REPRESSIÓ

Soto del Real divideix els set nous presos polítics

Els set independentistes detinguts el 23 de setembre passat al Vallès Occidental, l'Oriental i Osona estan des de dimecres en set mòduls diferents, on comparteixen espai amb altres presos.

Segons han confirmat fonts de la defensa a l'agèn-

cia ACN, en els últims dies els han anat assignant els mòduls de destí de manera que tots ells han anat deixant els d'ingrés on eren i ara estan separats.

Les mateixes fonts expliquen que, tot i que la normativa de presons ho permet,

aquesta disgregació no caldria que hi fos i ho veuen com a part d'una "estratègia".

En qualsevol cas, els advocats dels detinguts ja treballen en un escrit perquè els seus clients puguin ser traslladats a Catalunya. Entenen que, "en primer lloc, han de quedar en llibertat", però demanaran que els traslladin a centres penitenciaris catalans mentre la justícia no resolgui la petició.

Petició perquè Marlaska expliqui les filtracions

ERC i Bildu han demanat la compareixença del ministre Fernando Grande-Marlaska al ple de la Diputació Permanent del Congrés per informar de "la possible filtració des del Ministeri de l'Interior" de dades de la investigació contra els set presos.

El ministre de l'Interior, Grande-Marlaska ■ EFE

Les marxes de Martin Luther King i Gandhi, inspiració

Les Marxes per la Llibertat anunciades per Òmnium Cultural i l'ANC s'inspiren en experiències de reivindicacions prèvies que van tenir èxit, com ara la marxa sobre Washington pel Treball i la Llibertat, de Martin Luther King, o la Marxa de la Sal, de Gandhi.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El judici als membres de la mesa, pendent de nova data

■ El TSJC suspèn la sessió del 19 de novembre després que els advocats de Joan Josep Nuet i Anna Simó notifiquessin que tenien altres judicis ■ Es fixarà una nova data en una reunió amb els lletrats

Nuet, Simó, Guinó i Barrufet, amb l'aleshores presidenta del Parlament, Carme Forcadell, quan es va conèixer la querrel·la per desobediència ■ A. ESTÉVEZ / EFE

J.A.
BARCELONA

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va comunicar ahir la suspensió del judici previst entre el 19 i el 22 de novembre contra cinc ex-membres sobiranistes de la mesa del Parlament –Lluís Maria Corominas (PDeCAT), Lluís Guinó (PDeCAT), Anna Simó (ERC), Ramona Barrufet (PDeCAT) i Joan Josep Nuet (EUiA)–, per haver

permès la tramitació de les lleis de desconexió en els plens del 6 i 7 de setembre del 2017, i també l'exdiputada de la CUP Mireia Boya, per haver presentat en nom del seu grup la proposició de llei de transitorietat. La decisió del lletrat que porta les diligències d'ordenació d'ajornar la vista, que havia de començar l'endemà de la fixada per al president de la Generalitat, Quim Torra, per no haver retirat la pancarta a favor dels presos polí-

La vista per la immunitat de Junqueras, el 14 d'octubre

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) de Luxemburg manté el 14 d'octubre com a data d'inici de la vista que ha de dirimir si el líder d'ERC, Oriol Junqueras, té immunitat com a eurodiputat, la qüestió prejudicial plantejada pel Tribunal Suprem que dirigeix Manuel Marchena. Tot i que en l'actualització del calendari oficial del TJUE que es fa cada

setmana continuava sense aparèixer la vista, sí que van confirmar via correu electrònic que està previst el seu inici per a quarts de tres de la tarda d'aquell dia. Fonts de la defensa de Junqueras asseguraven ahir a l'ACN que també tenien confirmació de la mateixa data i que ja s'estaven preparant per ser-hi, tot i que la incògnita continuava sent saber si la sentència del

Tribunal Suprem sortirà abans i si, hipotèticament, el magistrat Marchena podria retirar la qüestió prejudicial. El mateix jutge va filtrar en l'obertura de l'any judicial, el 9 de setembre, que la sentència es faria pública abans del 16 d'octubre, data en què s'acaben els dos anys de presó preventiva de Jordi Sánchez (ANC) i Jordi Cuixart (Òmnium). ■ S. OLIVEIRA

tics i exiliats del balcó del Palau, es produeix en compliment de la legislació vigent arran dels escrits dels advocats de Nuet i Simó, en què explicaven que tenien altres judicis assenyalats amb caràcter previ aquells dies i, per tant, es consideren "preferents". Per evitar nous ajornaments el lletrat ha convocat totes les parts per a l'11 d'octubre a les dues del matí per fixar una nova data posant en comú les agendes de tots els representants legals.

Els sis polítics seran jutjats pel president del TSJC, Jesús María Barrientos; el civilista Jordi Seguí, i el penalista Carlos Ramos, que serà ponent. La fiscalia demana per a ells fins a un any i vuit me-

La data

11.10.19

es decidirà la nova data de l'inici de la vista oral en una reunió amb els lletrats de totes les parts.

sos d'inhabilitació i una multa de 10 mesos amb una quota diària de 100 euros. Inés Arrimadas, Miquel Iceta, Xavier García Albiol i Lluís Rabell, presidents dels grups de Ciutadans, el PSC, el PP i CSQP al Parlament quan es van aprovar les lleis de desconexió, declararan com a testimonis, a proposta de l'acusació popular de Vox, que demana per als polítics 12 anys de presó en acusar-los d'organització criminal. El TSJC també ha acceptat la majoria dels testimonis proposats per les defenses. ■

Possible consulta de la Cambra per la sentència

Xavier Miró
BARCELONA

La Cambra de Comerç de Barcelona preveu consultar als socis sobre la possible resposta a la sentència als presos polítics. Ho va anunciar ahir la presidència de la institució en la presentació del servei de consultes que ha posat en

marxa i que pretén conèixer regularment l'opinió de l'empresariat català respecte a diverses qüestions econòmiques, professionals i laborals però també polítiques. La institució va estrenar ahir el projecte preguntant per les conseqüències que els empresaris creuen que tindria a la seva empresa

un estat català dins de la UE. És la mateixa qüestió que l'anterior direcció de la institució ja va preguntar en una enquesta el 2012. Però aleshores les enquestes es feien a una mostra significativa d'entre 800 i 1.000 socis. El nou sistema de consultes regulars estrenat ahir està obert als 380.000 socis

que formen part del cens de la institució. Dependrà de l'èxit de participació en aquesta primera pregunta pilot que la Cambra faci el pas de preguntar "quina ha de ser la resposta a les sentències" del Suprem contra els presos polítics, va avançar ahir la vicepresidenta primera, Mònica Roca.

Tenint en compte que, en les eleccions camerals que van portar la candidatura independentista de Canadell a la presidència, hi van votar 20.000 socis, el president admet que superar aquesta xifra en la

Joan Canadell, president de la Cambra ■ ORIOL DURAN

pregunta llançada ahir seria un "èxit rotund" i un intentiu per consultar sobre la resposta a la sentència. Per contra, explica Canadell, si en la pregunta pilot la resposta és baixa probablement s'hi renunciarà: "Si només arribem a mil, ja veurem. La paraula, la té l'empresariat. Si no li dona força des del primer dia, ho farem a poc a poc." Per participar-hi a través del web, els empresaris necessiten un certificat digital. Si una empresa o autònom no forma part del cens, l'aplicació li permetrà inscriure-s'hi. ■

Reviu ILTVIRO

FESTIVAL CULTURAL IBEROROMÀ

5,6 i 12,13 d'octubre a Cabrera de Mar

Visites guiades, recreacions històriques, racons que parlen i molt més...

Reserva la teva entrada a www.gaudeixcabrera.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els policies van carregar l'1-0 “farts de treure gent”

■ Un comandament de la Policia Nacional que va actuar a Girona afirma que hi havia votants amb ganivets i que els van llançar líquids ■ També diu que els van amenaçar de posar-los bombes als vehicles

Gisela Pladeveya
GIRONA

El jutjat d'instrucció número 2 de Girona va començar a prendre declaració ahir a sis dels 35 efectius de la Policia Nacional que estan sent investigats per les càrregues contra els votants, durant la jornada del referèndum del 1 d'octubre del 2017. Els agents van assegurar que mai havien viscut situacions de tanta violència i odi cap a ells. En el seu cas van actuar en tres o quatre col·legis electorals de la capital gironina, si bé l'interrogatori es va centrar en els fets que es van desencadenar a l'escola Verd. Els policies van assenyalar que es van “sentir amenaçats”, que els manifestants els miraven amb menyspreu, que van rebre insults i que els cridaven “espanyols”, “marxeu d'aquí” o “sou forces d'ocupació”. Els investigats hi van afegir que van passar por; que van acabar prota-

Advocats del grup de Voluntaris pel Dret de Defensa en la seva arribada, ahir, als jutjats de Girona ■ QUIM PUIG

gonitzant les càrregues policials perquè feia molta estona que treien gent i n'estaven farts i cansats; que es van trobar sota una gran pressió i que la massa els encerclava.

El primer a ser interrogat va ser un comanda-

ment del cos. L'inspector, vingut des de Madrid, va afirmar que va veure persones portant “objectes punxants”, com ara “ganivets i navalles”: unes armes blanques que va dir que els ciutadans no brandaven enlaire, però que

duien a la mà amb ànim amenaçant. Va explicar, així mateix, que els van “llançar líquid que podria ser àcid o lleixiu”, i que els van amenaçar que els posarien bombes sota els vehicles. Una versió que, segons evidencia una de les

advocades de l'acusació, contrasta amb els vídeos enregistrats. La lletrada posa en relleu que hi ha gravacions sense talls –i de més d'una hora– en què no es veu cap amenaça.

L'advocat Albert Carreras, portaveu del grup de

Voluntaris pel Dret de Defensa, va especificar que cinc dels agents van declarar presencialment i un altre, per videoconferència, des de les Canàries. El lletrat va lamentar que els sis policies es neguessin a respondre les preguntes de l'acusació. Els investigats, que van demanar que se'ls pixelin les cares en l'enregistrament que fa el jutjat de les declaracions, sí que van contestar a la fiscalia i l'advocacia de l'Estat, tot i que Carreras va concretar que qui va portar el pes de l'interrogatori va ser la mateixa jutgessa.

Pel que fa a les càrregues policials, Carreras va destacar que els relats escoltats ahir els han permès concretar la cadena de comandament que va donar les ordres: “Queda clar que era molt jerarquitzada, i que ningú actuava sense rebre instruccions dels seus superiors.” I, en el cas de l'escola Verd, també han pogut saber que el cap que dirigia les unitats procedia de Valladolid.

La querella col·lectiva per les càrregues de l'1-0, la van interposar de manera conjunta els ajuntaments de Girona, Sant Julià de Ramis i Aiguaviva amb el suport dels advocats voluntaris. De la causa també en pengen les més de 200 denúncies dels ferits. Als policies, se'ls investiga pels delictes de tortures, lesions i danys. ■

Inauguren a París el passatge Neus Català

■ La lluitadora antifeixista rep a títol pòstum la màxima distinció de la ciutat

Redacció
PARÍS

La ciutat de París ha reconegut la lluitadora antifeixista i supervivent catalana del camp de concentració nazi de Ravensbrück, Neus Català, i li ha dedicat un passatge de l'onzè districte de la capital francesa per acord unànim de tots els grups polítics amb representació al consistori. Durant l'acte d'inauguració de la via, Català va rebre ahir a títol pòstum la

medalla Grand Vermeil, la màxima distinció que dona la ciutat de París, que va recollir la seva filla, Margarita Català. Aquesta distinció se suma a la Creu de Sant Jordi que li van concedir l'any 2005 i la medalla d'or al mèrit cívic de l'Ajuntament de Barcelona, el 2014.

L'acte es va convertir en un homenatge a la trajectòria de lluita i de preservació de la memòria de Català. La seva filla va reivindicar la tasca que va fer en la recuperació i preservació de les històries de les dones deportades, a les quals es referia com “les oblidades de les oblidades”, i va indicar que tots

els mèrits que ha rebut la seva mare ho són per a totes les persones que, com Català, van ser deportades pel feixisme.

El conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, Alfred Bosch, que va participar en la inauguració del passatge, va recordar que Neus Català no va abandonar mai la lluita per la democràcia i la justícia social. A l'acte, hi va assistir també Joan Josep Nuet, que va ser secretari general del dissolt Partit dels Comunistes de Catalunya, en què militava Neus Català, que va defensar que cal continuar “lluitant pels valors republicans” fins a

La cantant Marina Rossell clou l'acte amb la interpretació d'“El cant dels ocells” ■ ACN

“assolir-los”. Catherine Vieu-Chariet, encarregada de l'àmbit de la memòria històrica de l'Ajuntament de París, va explicar que el passatge Neus Català, situat al bulevard de Charonne, pretén ser “com el que a Barcelona se-

ria la Rambla”. Vieu-Chariet va reivindicar Català com a “dona lliure i republicana” i va destacar que la decisió de dedicar un passatge a la lluitadora antifeixista es va prendre per unanimitat en el ple de París, fet que és poc habitual.

Per cloure l'acte, la cantant Marina Rossell va interpretar *El cant dels ocells* al costat del retrat de Neus Català que va presidir l'acte envoltat de senyeres, banderes de la República espanyola i de la francesa. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cuevillas, a la llista de JxCat de Barcelona i Forn, a la de Girona

■ L'exconseller empresonat Joaquim Forn encapçalarà la candidatura gironina de JxCat en substitució de Cuevillas ■ L'advocat substitueix Tremosa a la llista de Sànchez, Borràs i Nogueras per Barcelona

Redacció
BARCELONA

L'exconseller d'Interior empresonat i pendent de sentència Joaquim Forn serà el cap de llista de JxCat a Girona en substitució de l'advocat i diputat de la formació, Jaume Alonso Cuevillas, que passarà a reforçar la llista barcelonina encapçalada previsiblement de nou per Jordi Sànchez, també empresonat a Lledoners, i completada per les també diputades Laura Borràs i Míriam Nogueras, que repeteixen de dos i tres.

Cuevillas explicava ahir a través del seu compte de Twitter que tant el presi-

L'exconseller Joaquim Forn durant la seva declaració en el judici contra l'1-O, el febrer d'aquest any ■ ACN

dent Torra com l'expressident Puigdemont li han demanat que cedeixi el lloc de Girona a l'exconseller Forn i que "concentri

totes les energies a Barcelona i en especial a la gran regió metropolitana", on ell mateix assegura que hi "tenen molta feina a fer".

Mireia Vehí, a Madrid per la CUP

La CUP ha proposat que l'exdiputada Mireia Vehí encapçali la llista per Barcelona, mentre que per Tarragona la cap de llista és Mariona Quadra; a Lleida, Francesc Garbell, i a Girona, Non Casadevall. La militància ha de ratificar avui telemàticament la proposta del secretariat nacional. A la llista de Barcelona hi haurà, darrere de Vehí, els també exdiputats Albert Bo-

tran i Eulàlia Reguant i l'exalcalde de Capellades Aleix Auber. La 2 de Girona és Maria Besora; la de Lleida, Júlia Carbonell, i la de Tarragona, Sergi Saladié. "Nosaltres no volem ser la clau de la governabilitat a l'Estat ni intentarem fer cap pacte. Portarem el conflicte al Congrés. I el conflicte es diu autodeterminació, amnistia i drets de les classes populars, va dir ahir Vehí.

L'advocat substituirà en la llista barcelonina qui va ser eurodiputat de CDC, Ramon Tremosa, que va presentar-se a la candida-

tura barcelonina al Congrés del 28 d'abril d'aquest any, però que no va sortir elegit. Tremosa va tornar aleshores a les seves clas-

La frase

"Puigdemont i Torra em demanen que concentri les energies en especial a la gran regió metropolitana"

Jaume Alonso Cuevillas
CANDIDAT DE JXCAT PER BARCELONA

ses a la Universitat de Barcelona i ara ha preferit continuar amb la tasca docent, segons informava ahir a través del seu compte de Twitter. La diputada i número dos per Barcelona, Laura Borràs, donava ahir per gairebé segur que Sànchez encapçalarà la llista que avui han de ratificar el PDeCAT i Junts per Catalunya. Els també exconsellers presos Josep Rull i Jordi Turull repetirien com a caps de llista de Tarragona i Lleida, respectivament.

No es preveuen canvis en els números dos de Girona i Tarragona respecte a les eleccions espanyoles de fa set mesos i repetirien Sergi Miquel i Ferran Bel respectivament. ■

Fira del Vent 2019
19 i 20 d'octubre
El Pla de Santa Maria

FIRA DELS ESPORTS DE L'AIRE
FIRA MULTISECTORIAL
PASSARELLA DE MODA
TROBADA DE CAMIONS TUNEJATS
CONCENTRACIÓ DE COTXES CLÀSSICS HISTÒRICS
FIRA DE VEHICLES D'OCASIÓ
TROBADA DE MODELISTES NAVALS
TROBADA GEGANERA I DE CAPGROSSOS
ATRACCIONS DE FIRA

ORIGINAL D'ELSA MARTÍNEZ FONTS, GUANYADORA DEL CONCURS DE CARTELLES DE LA FIRA DEL VENT

Fira del Vent
Ajuntament del Pla de Santa Maria
Diputació Tarragona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Raphael Minder Corresponsal a Espanya del 'The New York Times'

“No veig la solució. El conflicte està en un carrer sense sortida”

ELECCIONS • “Em sembla que a les dues parts el conflicte els serveix per intentar guanyar eleccions” **SÁNCHEZ** • “Ara està més fort que abans; com Puigdemont, ha estat un animal ferit, i això a tots dos els ha fet forts” **EFECTE DOMINÓ** “Espanya no es pot permetre un conflicte territorial”

Xevi Xirgo
GIRONA

Després de nou anys com a corresponsal del *The New York Times* a Espanya, Raphael Minder presenta aquests dies la traducció al català de *The Struggle For Catalonia*, el llibre que sobre la situació de Catalunya va escriure ara fa dos anys ('Les lluites dels catalans', editorial Obrador Edendum).

Per què un llibre sobre Catalunya?

Aquest és un llibre que vaig escriure entre el 2015 i el 2017, per encàrrec d'una editorial anglesa. I que va sortir just abans dels esdeveniments de fa dos anys. Era, ja en aquell moment, un intent d'explicar el que passava a Catalunya. Perquè a l'editorial li interessava que expliqués què estava passant.

Hi ha cap conclusió?

No. És un retrat. La pregunta que em faig al llibre és: en temps de globalització, per què hi ha gent a qui la preocupa la seva identitat? Això és el que intenta respondre. Quan tots compartim els mateixos iPhones, anem tots a fer el cafè a Starbucks i veiem esports internacionals, per què ens importa la nostra identitat? Intento explicar la identitat catalana.

Hi ha un xoc d'identitats, entre Catalunya i Espanya?

El que veig és una recerca de la identitat. Arreu del món. Aquí, en algun moment —i això m'ho va fer veure Josep Ramoneda—, en plena crisi, en plenes retallades, l'únic missatge positiu i que il·lusionava, va ser l'independentisme. Era un missatge esperançador, positiu, en un

No s'està més a prop, ni més lluny, d'on s'estava fa dos anys. I il·lusió i frustració ara es combinen

marc de missatges negatius i de retallades.

Vista la repressió i les circumstàncies, s'ha perdut, deu anys després, el missatge positiu?

Sí, i no. Crec que la il·lusió i la frustració han arribat a combinar-se. La gent esperava que les seves esperances es traduïssin en alguna cosa concreta, i avui, ara per ara, no es pot pas dir que hagi estat així. No s'està més a prop, ni potser més lluny, del que es plantejava fa dos anys.

Però la gent continua sortint al carrer de forma massiva, i pacíficament.

Sí, però menys. I es va veure la darrera Diada. És demanar molt, a la gent, que surti de forma permanent tants anys. És demanar molt, sortir tants anys seguits sense veure avenços. I jo no veig que s'hagi avançat.

Quan vostè va arribar de corresponsal, hi havia Artur Mas i Mariano Rajoy de presidents, i ja no van saber trobar cap solució.

Els personatges han canviat, però les posicions són les mateixes. Però deixi'm dir-li que Mas va ser un actor molt important. Sense la seva conversió a l'inde-

De Puigdemont recordo sempre el que em va dir: “Estic assegut en una cadira elèctrica”

pendentisme, el moviment no hauria arribat tan lluny.

Quan vostè arriba a Catalunya, el conflicte es deia País Basc. Ara es diu Catalunya.

Sí. Vaig viure la fi d'ETA, i d'alguna manera Catalunya ha agafat el relleu en el conflicte. I hi ha alguna cosa de fons en comú, i és que Espanya sap que qualsevol concessió a una part de l'Estat tindria repercussions en d'altres territoris. I no ho volen.

Al País Basc, però, hi havia violència, morts. A Catalunya no.

Aquesta és la gran diferència. I és un dels aspectes clau. Per això és molt important aquest canvi en l'actitud dels CDR... i qualsevol cas de violència serà utilitzat políticament.

Però aquest relat, el de la violència, sembla més un argument a demostrar que no pas una realitat, no? El mateix Carles Puigdemont deia aquesta setmana que s'està creant un relat de violència, de terrorisme, de cara a les euroordres...

Aquesta és la versió de Puigdemont. Té tot el dret a dir-ho, però és la seva versió. Jo el que he vist és una operació policial, uns detinguts, i un jutge que diu que sí, que hi ha raons per a l'acusa-

Esperar que després de l'1-O no hi hagués cap reacció, això és no entendre com funciona Europa

ció. Jo he de respectar la idea que a Espanya la justícia funciona de forma independent.

A Espanya els protagonistes ara són justament els jutges, i no pas els polítics. El cas és a la via judicial, no pas a la política.

Tot aquest debat va de legalitat, des del principi. Des de la judicialització del mateix Estatut, que va anar a parar al Constitucional tot i que l'havia aprovat el Parlament, el Congrés, i un referèndum. Fa deu anys, que hi ha una judicialització de la política.

Va poder parlar amb Mariano Rajoy, per fer el llibre?

No. Vam parlar en dues ocasions informalment, però no per fer el llibre. Cap entrevista.

I amb Puigdemont?

Amb ell sí. I penso en una frase que em va dir quan va ser elegit president. Em va dir, perquè entengués la seva situació, que estava en un lloc on no volia ser: “Estic assegut en una cadira elèctrica”, em va dir per exemplificar com se sentia. Sempre he recordat aquesta expressió. Va acceptar el càrrec per sentit del deure. És un líder accidental, que va créixer a mesura que passava el temps.

Què hauria passat, si Puigdemont hagués fet efectiva la declaració d'independència?

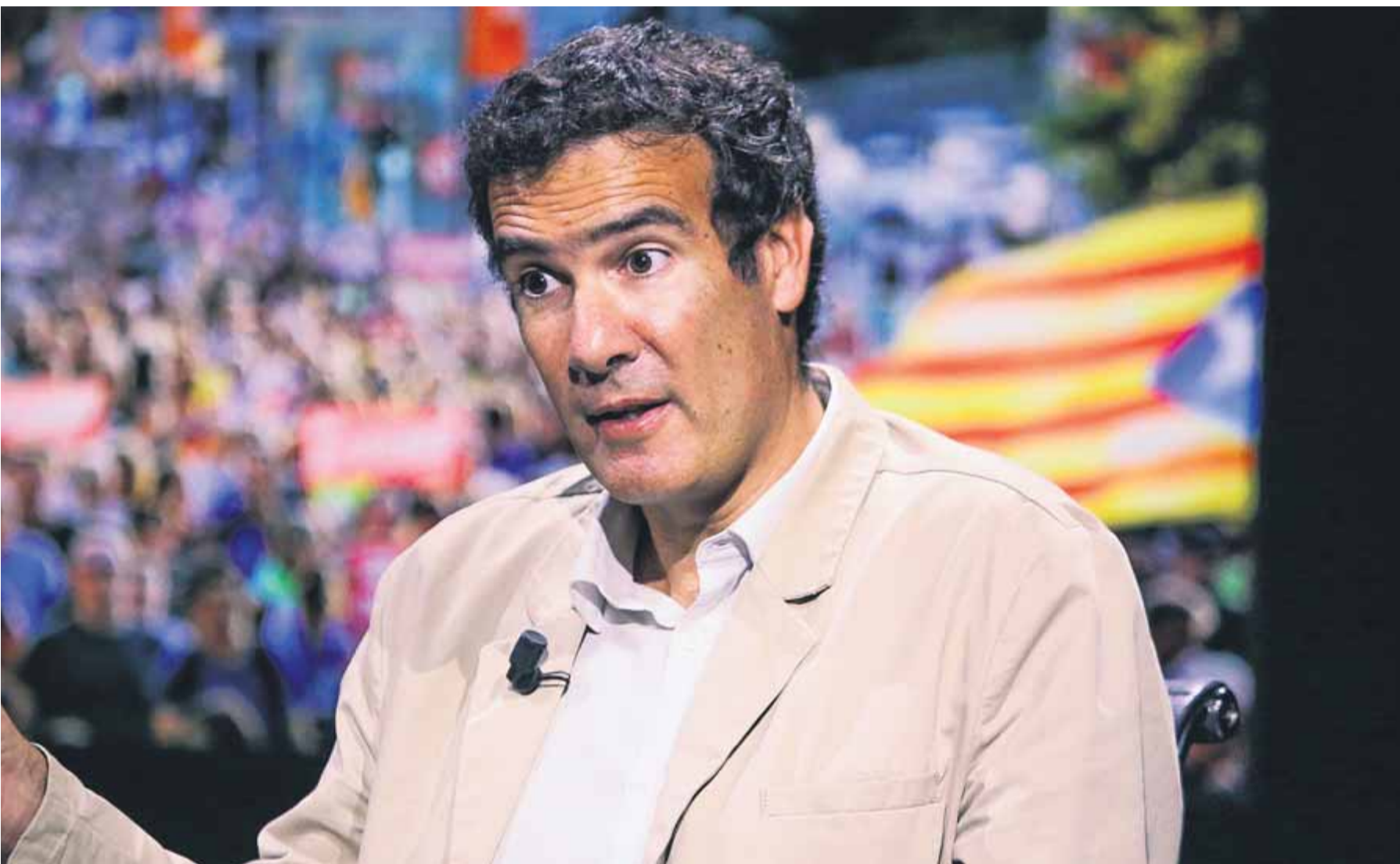
No ho sé. No tinc una bola de vidre. El que sí sé és que, per molta convicció que ell tingués, aquell mes d'octubre va fer passos enrere. No sé si arran del tuit de Gabriel Rufián o no, però va semblar que no volia passar als llibres d'història com un traïdor.

Amb Pedro Sánchez, hi ha parlat?

El conec de fa temps, de quan era diputat. S'assembla en una cosa a Puigdemont. Va entrar al Congrés com a substitut i comparteixen el fet que han estat uns animals ferits, a qui han atacat molt, i que s'han fet forts justament gràcies a això. Tots dos són molt forts. Sánchez ara és molt més fort que abans.

No sembla que Sánchez tingui la intenció de resoldre aquest conflicte, tot i ser un dels principals problemes d'Espanya.

El problema dels polítics és que treballen a curt termini. Pensen en com guanyar les eleccions. No tenen visió d'estat. I ara els ha passat una altra cosa: abans sabien que no es podia ser president d'Espanya sense fer un bon resultat electoral a Catalu-

OBSERVADOR PRIVILEGIAT
El suís Raphael Minder (Ginebra, 1971) ha estat aquests darrers anys un observador privilegiat de la política catalana i espanyola. Va arribar a Madrid el 2010 com a corresponsal del *The New York Times* a la península Ibèrica (cobreix també les informacions de Portugal, on és aquests dies) i s'ha desplaçat a Catalunya en desenes d'ocasions per informar de la situació política. Intenta viure el conflicte amb la distància d'un corresponsal ("no em toca a mi pronunciar-me") i explicar-lo a uns lectors que, reconeix, temps enrere del cas català no en sabien gaire res.

■ JOAN SABATER

nya; ara ja no. Cap d'ells pensa en Catalunya com una clau electoral per arribar a La Moncloa. Això ha canviat. I l'estratègia electoral no és guanyar vots a Catalunya; és no perdre'n a la resta d'Espanya.

El conflicte català, doncs, es cronifica?

No hi veig cap sortida imminent. Està en un carrer sense sortida. I em sembla que a les dues parts el conflicte els serveix també per intentar guanyar eleccions. Els interessa a les dues parts, des d'aquest punt de vista.

Què el preocupa?

Em preocupa que, per petitíssima que sigui, una part de l'independentisme català hagi arribat a tal punt de frustració que fins i tot desconnecti dels governants de Catalunya. Un petit incident faria molt mal al relat català. Si després de la sentència es fa res il·legal o perillós, seria gravíssim. Però ho seria sobretot perquè malmetria el relat fet durant tots aquests anys.

Ha visitat els presos?

Sí. Junqueras i Romeva.

I algun membre del govern a l'exili?

Sí. He visitat Clara Ponsatí, perquè vaig coincidir a la seva universitat, a Escòcia.

A Escòcia es va celebrar un referèndum amb tota normalitat. No seria el més normal, resoldre el cas català amb un referèndum?

Res és impossible. Al llibre ho explico: a la meua vida he vist coses que em semblava impossible que passessin i han passat. D'estudiant, vaig anar a visitar els països de l'antic bloc soviètic, i vaig creuar el mur. Em semblava impossible que un any després fos a terra. I hi va anar. I l'arribada de Trump a la presidència dels Estats Units, també ho semblava, d'impossible. Fins i tot la d'Obama. Han passat tantes coses impossibles que no descarto res. Res és impossible, però si li he de ser sincer, ara mateix no veig probable un referèndum. La crispació és intensa, i no veig cap sortida. Potser hi serà quan hi hagi una altra situació, uns altres polítics...

Ara la situació no té sortida?

No la hi veig. Però també perquè als qui en són protagonistes no els interessa.

Vol dir? Hi ha una de les parts

molt més feble que l'altra, i amb gent a la presó i a l'exili. Vol dir que no busquen un acord?

Crec que hi ha una generació de polítics que viu en part del conflicte. Que el conflicte els ha permès donar identitat política al seu discurs. No s'oblidi, per exemple, que Ciutadans, sense l'independentisme probablement no hauria nascut. I ha nascut i s'ha fet gran.

Si Catalunya no representés econòmicament el que representa per a Espanya, el problema seria el mateix?

No ho sé segur. Però és obvi que és molt important, el que representa econòmicament. Tot i que crec que és molt més real la por a l'efecte dominó. Per això el pla Ibarretxe va acabar en res. Temen que qualsevol cessió tingui un efecte dominó a la resta.

I això és el que passa a Europa? Si es parla del cas català s'ha de parlar dels flamencs, els corsos, els irlandesos...

Europa no vol divisions territorials, i a cap cap d'estat li interessa. Perquè cada país té els seus conflictes territorials. Una unió d'estats és lògica que no s'interessi per conflictes territo-

rials. És un club amb uns socis determinats.

Europa no va dir res davant la repressió de l'1-O, però aquests dies, en canvi, hem sentit, tot i les diferències, algunes veus en contra de la violència a Hong-Kong...

Són casos diferents. Primer, perquè el de l'1-O afectava un soci del club. I Hong Kong no és soci de cap club. Fins i tot en aquest cas no hem sentit reaccions gaire contundents. Hem sentit algunes veus, però res formal. Però això no em sorprèn. Vaig ser corresponsal a Brussel·les uns anys, i Brussel·les és com un gran vaixell de creuer: triga molt a virar, no canvia de rumb en dos minuts. Malgrat que l'1-O els pogués sorprendre, no es podia esperar que un club de vint-i-vuit es posés d'acord en poques hores per donar una resposta. Esperar això és no entendre com funciona Europa.

?

No buscarà mai la divisió. És molt poc propici a posar-se en assumptes d'un estat soci. I menys en la situació de fragilitat que ja té. Busca la cohesió, no pas la divisió dels seus socis.

A Puigdemont, Junqueras i Comín se'ls va permetre presentar-se a unes eleccions europees però després no se'ls permet exercir d'eurodiputats. Això no és una gran incongruència?

Em sembla molt complicat, pronunciar-me sobre un cas que és a punt que hi hagi una resolució judicial. Entenc que ells tenen els seus drets, com a ciutadans i com a candidats, i que intentin que se'ls reconguin.

No puc no preguntar-li, com a corresponsal del 'The New York Times', pel president Trump. És un personatge peculiar.

Peculiar, sí. Únic.

Què passarà amb el procés d'impeachment?

No em toca a mi pronunciar-me. En el tema de l'impeachment, però, independentment del que jo en pensi, crec que està molt preparat. Ell sap què ha fet i què no ha fet. Però està preparat per fer-hi front i fins i tot per convertir-lo en la seva campanya. El seu relat és: 'les institucions no han acceptat que una persona normal com jo hagi arribat on he arribat'. I és capaç de treure rèdit d'una situació que d'entrada és molt llarga i complicada. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Drets que s'haurien de reconèixer en una constitució catalana

■ El dret de les dones a la interrupció de l'embaràs:

1. Ha de ser lliure, segur i gratuït. Qualsevol dona major de 16 anys ha de poder decidir lliurement interrompre l'embaràs.
2. Ha de ser lliure, segur i gratuït. Qualsevol dona de qualsevol edat ha de poder decidir lliurement interrompre l'embaràs.
3. Ha de ser lliure, segur i gratuït. Qualsevol dona major de 18 anys ha de poder decidir lliurement interrompre l'embaràs. Les menors de 18 anys necessitaran consentiment familiar.

■ Cal reconèixer el dret a una mort assistida a aquelles persones majors de 16 anys que pateixin una malaltia greu que condueixi a la seva mort o que produeixi un patiment permanent difícil de suportar i que així ho demanin de manera lliure, informada i inequívoca?

1. Sí.
2. No.
3. No s'ha de reconèixer el dret a una mort assistida, però sí que cal respectar la voluntat de les persones malaltes de no

sotmetre's a tractaments o procediments mèdics que els allarguin la vida.

■ L'edat per poder exercir el dret al sufragi ha de ser:

1. 18 anys per poder exercir el sufragi actiu (poder votar) i passiu (poder ser candidat).
2. 16 anys per poder exercir el sufragi actiu (poder votar) i passiu (poder ser candidat).
3. 16 anys per poder exercir el sufragi actiu (poder votar) i 18 anys per al sufragi passiu (poder ser candidat).

■ Els desnonaments de persones o famílies en situació de vulnerabilitat i sense alternativa habitacional que no puguin pagar préstecs o crèdits hipotecaris o el lloguer d'habitatges propietat d'entitats financeres o fons d'inversió:

1. Han d'estar prohibits. En aquests supòsits l'entitat financera o fons d'inversió propietària ha d'oferir,

Debat Constituent

obligatòriament, als afectats un lloguer social.

2. No han d'estar prohibits, però, en cas de produir-se, les administracions públiques tenen l'obligació de garantir el realotjament adequat de les persones i unitats familiars en situació de vulnerabilitat.
3. No han d'estar prohibits, ni han d'existir obligacions per part de les administracions públiques, sens perjudici que aquestes hagin de fer el que estigui al seu abast per implementar polítiques d'habitatge i serveis socials per intentar garantir a tothom una alternativa habitacional.

■ El tall de subministrament d'aigua, llum i gas a persones o famílies en situació de vulnerabilitat, per impossibilitat de pagament:

1. Han d'estar prohibits. En aquests supòsits l'empresa subministradora ha d'oferir, obligatòriament, als afectats un preu social.

2. No han d'estar prohibits, però, en cas de produir-se, les administracions públiques tenen l'obligació de fer-se càrrec del pagament.
3. No han d'estar prohibits ni han d'existir obligacions per part de les administracions públiques, sens perjudici que aquestes hagin de fer el que estigui al seu abast per implementar polítiques d'ajudes socials que evitin aquest problema.

■ L'educació pública ha de ser gratuïta:

1. Només en el nivell d'educació obligatòria.
2. En l'educació obligatòria, la formació professional i l'ensenyament d'idiomes
3. En tots els nivells educatius i tipus d'ensenyament.
4. En tots els nivells educatius i tipus d'ensenyament, excepte

els estudis de postgrau.

5. En l'educació obligatòria per a tothom i en la resta de nivells educatius i tipus d'ensenyament per a aquelles persones o famílies de rendes baixes.

■ L'elevada concentració de propietats en una persona natural o jurídica no pública:

1. Ha d'estar permesa i ser lliure, ja que la propietat privada és un dret que no pot ser limitat.
2. Ha d'intentar limitar-se, regulant-la i establint sobre aquesta, de manera excepcional, un tipus impositiu especial que la desincentivi. La titularitat d'aquests drets ha d'estar limitada pel compliment dels deures inherents a la seva funció social en benefici del bé comú.

■ La pensió de jubilació hauria de ser:

1. A càrrec de l'Estat, mitjançant un sistema distributiu similar a l'actual a càrrec de les cotitzacions dels treballadors i

treballadores i d'altres partides del pressupost.

2. L'Estat hauria de garantir una pensió mínima i la resta a través d'un sistema de capitalització en funció de les cotitzacions.
  3. L'Estat hauria de garantir una pensió mínima i la resta hauria d'anar a càrrec de les persones interessades amb un sistema de pla de pensions privat.
- Cal reconèixer els animals i la natura:
1. Com a subjectes amb drets propis, amb garanties i grau de protecció iguals als que gaudeixen les persones o altres subjectes de drets. Es crearà una sindicatura dels animals i una altra de la natura que vetllin per la defensa dels seus drets.
  2. Com a subjectes amb drets propis, però amb un nivell de garanties i grau de protecció inferiors dels seus drets dels que gaudeixen les persones o altres subjectes de drets. Es crearà una sindicatura dels animals i una altra de la natura que vetllin per la defensa dels seus drets.
  3. Els animals i la naturalesa no poden ser titulars de drets.

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

El blindatge dels drets socials irromp en el Debat Constituent

■ L'eutanàsia, els desnonaments o els límits en la propietat són àmbits susceptibles de ser regulats en una eventual constitució catalana ■ L'edat i l'obligatorietat del vot, una altra qüestió a dilucidar

Francesc Espiga
BARCELONA

De tipus de constitucions, n'hi ha tantes com un estigui disposat a buscar i comparar. Des de les més austeres pel fa a principis i manaments, fins a les més barroques, una diferència conceptual que es fa especialment patent a l'hora de copsar quina cobertura dona cadascuna a una matèria fonamental de les societats contemporànies com són els drets socials. Per no anar gaire lluny, la del 1978 és més aviat pru-

dent en aquest àmbit, ja que concedeix una major protecció als drets individuals. En canvi, des del punt de vista social la llista amb l'epígraf de fonamentals pràcticament se circumscriu als d'educació, llibertat sindical o vaga. En contraposició, hi ha la carta magna del Brasil del 1988, que cataloga "la protecció de la maternitat" com un dret social reconegut en el capítol II, on també queden recollits aspectes com ara els de la remuneració de les vacances o el treball nocturn. Unes

qüestions que, en molts altres països, es regulen a través de la legislació ordinària en forma de lleis. Per tant, l'encaix que s'ha de donar a aquests drets socials i col·lectius és un debat troncal, de model, quan un pretén donar forma a una nova constitució. I en això està el procés participatiu promogut per la plataforma Debat Constituent per assentar les bases d'un text normatiu bàsic d'una eventual República catalana. I per posar els fonaments teòrics a aquesta discussió, avui es

La frase

“A vegades és millor no sobrecarregar les constitucions de drets, sinó garantir els que hi figuren”

Carles Perdiguero
PROFESSOR ASSOCIAT DE DRET DE LA UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

fa al Campus Catalunya de la Universitat Rovira i Virgili (URV) de Tarragona una jornada formativa en aquesta matèria on participaran l'advocat Pere Grau, el professor de dret

constitucional de la URV Jordi Jaria, l'advocada Miria Montesinos i el professor associat de dret de la URV Carles Perdiguero.

Tots aquells que prenguin part en el procés participatiu —la inscripció només s'ha de formalitzar al web de Debat Constituent— hauran de respondre a un qüestionari de preguntes després d'un període deliberatiu que s'allargarà entre el novembre i la primavera de l'any vinent. El còmput de les respostes serà el que orientarà el rol que acaba-

rà ocupant el capítol de drets socials, entre d'altres, en la constitució. Així, i per enumerar-ne només uns quants subjectes a debat, caldrà escatir si una futura carta magna reconeix l'avortament lliure i gratuït, l'opció de la mort assistida, la possibilitat de canviar de sexe, una eventual prohibició dels desnonaments, el principi de limitar el volum de propietats privades o si els animals han de ser subjectes amb drets propis. Altres qüestions a decidir són si el vot ha de ser obligatori i a quina edat (16 o 18 anys). En aquesta tessitura, el professor de dret de la URV i ponent d'avui Carles Perdiguero sosté que el més important no ha de ser quants drets recull una constitució, sinó que els garanteixi. “La del 1978 reconeix el de l'habitatge i això és així?”, es pregunta de manera retòrica. La resposta surt sola mirant què costa un lloguer a Barcelona. ■